

[Aage Fogh.]

160 kr. pr. individ. Hvis tilskudsloven falder væk, vil det stige med 44 kr. til 204 kr. eller en stigning på 27 pct. fordelt sådan, at stigningen på rugbrød andrager 70 pct., på mælk ca. 17 pct. og på flæsk ca. 25 pct.

Ved de foregående behandlinger af denne lovgivning har jeg på den ene side aldrig lagt skjul på, at vort parti gennem de vanskelige år, vi har gennemlevet, har anset det for nødvendigt at yde de tilskud, der her er tale om, for at støtte dem af vore medborgere, der har den ringeste økonomiske modstandsevne, men på den anden side har vi også hele tiden været betænkelige ved at fortsætte, bl. a. fordi vi har den opfattelse, at den fordel, befolkningen får herigennem, vurderer den, kan man vist godt sige, ikke efter fortjeneste. Man tager det som en selvfølge, at rugbrød ikke koster mere, man tager det som en selvfølge, at mælken ikke stiger, men når skatterne skal opkræves — de skatter, der er nødvendige til dækning af de beløb, her er tale om, og de skatter, som man ikke kan komme udenom —, ja, så tager man det som en blodig uretfærdighed. Derfor spejder vi efter enhver lejlighed til at komme bort fra det system, vi er inde i. Jeg tør ikke sige, at tiden er inde til det i dag, men jeg vil gerne sige til den højtærede landbrugsminister, at i det udvalg, vi skal have nedsat, ønsker vi at få en række oplysninger til belysning af, hvad der ville ske, hvis man foretog nogle omlægninger af en eller anden art. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Aksel Møller, der talte for de konservative, at han havde den samme interesse. Jeg kan sige for mit vedkommende, at det er klart, at vi indser de vanskeligheder, der vil opstå for visse befolkningsgrupper, hvis tilskudsordningerne falder bort, og derfor kan jeg sige det på den måde, at når vi har fået alle ønskede oplysninger i udvalget, når vi har haft lejlighed til at gennemarbejde materialet, så skal vi tage vor endelige stilling til sagen, men jeg tror, det ville være formålstjenligt, om man kunne finde en form, der simplificerer det hele noget.

Denne sag har tilknytning til et andet problem, jeg gerne vil rejse overfor den højtærede landbrugsminister, nemlig spørgsmålet om rationering af kød og flæsk. Jeg har den opfattelse, at inden dette år er forløbet, vil flæskeproduktionen i Danmark være på højde med flæskeproduktionen i 1939 eller i hvert fald meget nær derved, og det forekommer mig derfor urimeligt, om vi ikke i landbrugslandet Danmark skulle

kunne finde en form, så befolkningen kunne få lov til at spise det flæsk, den har lyst til, og rationeringen kunne bortfalde. Det gælder også for kød. Når denne græsrig sommer er forbi, kan der næppe være tvivl om, at den vil efterfølges af betydelige slagtinger af særlig slagtegyde dyr, hvilket må medføre, at vi får forholdsvis rigelige kødforsyninger i den kommende tid. Hvis hele den rationering af kød og flæsk, der nu gennem en årrække har forvandet vore slagtere fra at være slagtere og forretningsmænd til at være kødfordelere, kunne ophæves, så tror jeg, der ville være vundet meget. Jeg tror, at alle danske husmødre ville sætte pris på det, og hvis det kunne falde sammen med virkeliggørelsen af de tanker, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde sig til talsmand for forleden dag om en ændring af vor sukkerrationering, så ville det yderligere forøge glæden. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister: Hvis vi gennemfører forslaget, som det foreligger, vil det da være en hindring for en ophævelse af kød- og flæskerationeringen nu i efteråret eller til nytår, hvilken termin det nu vil være muligt? Vil det være en hindring for en ophævelse, selvom vi har den tilstrækkelige mængde af kød og flæsk?

Jeg gør altså på mit partis vegne opmærksom på, at vi er velvilligt stemt overfor en forhandling, men vi ønsker en grundig undersøgelse, og hvis det er muligt uden at fortrædige nogen at nå til en afvikling, så ser vi det gerne.

Petra Petersen: Under sommersamlingen, da vi her i tinget beskæftigede os med denne lovgivning, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, hvad vi også ved tidligere behandlinger af tilskudslovene har udtalt, at vi finder det nødvendigt at opretholde tilskud til forbrugerpriserne. Det er nødvendigt at opretholde disse tilskud for befolkningens nødvendige levnedsmidler, for at priserne ikke skal stige yderligere. Jeg kan beklage, at man altfor tidligt har fjernet statstilskuddene til forbrugerpriserne på en række vigtige levnedsmidler. Kronesænkningen, der allerede har forårsaget højere priser på kornet, vil betyde prisstigning for hvedemel og rugbrød. En yderligere prisstigning vil betyde en belastning af de børnerige familiers budget. Den kommende vinters arbejdsløshed, som vi ved vil komme, og de yderligere prisstigninger, som vil komme på grund af kronesænkningen, vil fuldkommen slå bunden væk under alt, hvad der hedder budget i arbejderfamilier. Kan